

Dragi sestre in bratje!

Velika noč je praznik veselja, veselja nad vstajenjem, ki polni naša srca z upanjem in hvaležnostjo. Ko gledamo svet in težave v njem, je bolj kot kdaj koli pomembno, da izkušamo globino Velike noči in tega, kar nam pomeni pravo velikonočno veselje. Včasih se zdi upravičeno vprašati: Kako lahko v tolikih težavah najdemo Božjo slavo? Kaj je naša dolžnost? Kako lahko najdemo velikonočno veselje?

Soočamo se z mnogimi izzivi. Veliko ljudi po sveti, med drugim tudi naši sestre in bratje, živi v vojni, mnogi so brez hrane, brez vode, v finančnih stiskah ali prizadeti v naravnih nesrečah. Mnogi trpijo zaradi pandemije Covid-19 ali drugih bolezni. Vse te stvari povzročajo finančno krizo, ki je prizadela svet. In ob vsem tem (čeprav ne na zadnjem mestu), se soočamo tudi z vprašanji morale. In to s takimi, s kakršnimi se nam do sedaj še nikoli ni bilo treba soočati. In zaradi tega (kot sem dejal v poročilu mednarodnega sveta, ki sem ga podal na generalnem kapitlju) lahko vidimo manj božjega in zaradi tega manj človeškega v svetu. Boj med dobrim in zlim zavzema vedno več časa in prostora. Vabim vas, da imamo v mislih, da končne zmage nikoli ne more dobiti zlo. Kristus je končni zmagovalec na križu. To je tisto, kar praznujemo kljub vsem težavam, uboštvu, revščini in življenju na robu, bolezni in slabosti. Velika noč je praznik veselja, praznik Božje slave.

Gledano s človeškega vidika Božja slava ni zgodba o uspehu. Ko je Jezus umrl, je bilo prisotnega le malo občinstva, brez zaključnega aplavza, ni bilo strokovnjakov za spremenjenje, ki bi razumeli, da je Božja slava v žrtvovanju, v ljubezni, v tem, da je »postal pokoren vse do smrti, in sicer smrti na križu.«¹ Kljub temu pa konec zgodbe ni poraz, ampak najboljša, kar se lahko zgodi, vstajenje, novo življenje. Božja slava ni to, kar bi pričakovali, ampak to, kar nam je Bog želel podariti v svoji neskončni ljubezni.

V situaciji, ki jo vidimo okoli nas, lahko naredimo veliko in mnogi od nas počnejo veliko pomembnih in dobrih stvari. Želimo delati vse, da bi omilili trpljenje teh, ki so jih zadele vojne, nesreče, revščina. Želel bi se iz srca zahvaliti tem, ki ste izrazili solidarnost do naših sester in bratov, ki so se v teh težkih časih znašli v stiski. To je znamenje resnične frančiškove velikodušnosti in bratskega duha.

Na zadnjem generalnem kapitlju smo govorili o voditeljstvu. Gre za pomemben vidik našega svetnega življenja, tega, da pripadamo Redu. V želji, da bi v voditeljstvu ostali na pravi poti, moramo osrediniti naš pogled na Jezusa Kristusa, popolnega voditelja. Od njega se lahko učimo, kako biti dober služabnik voditelj. »Ni prišel, da bi mu

---

¹ Flp 2,8.

stregli, ampak da bi stregel.«² Naučiti se moramo, kako pomagati drug drugemu, kako živeti frančiškovo poklicanost, kako živeti vero v Njem.

Pogosto iščemo Jezusa tako, da dvigujemo svoje glave in gledamo navzgor, ko mislimo, da mora voditelj biti višje kot smo mi sami. Resnica pa je, da bi morali pogledati navzdol, kajti Jezus je tam in nam prav zdaj umiva noge. Orodje našega voditeljstva bi morala biti umivalnik in brisača. Vsi tisti, ki služijo kot voditelji, si ne bi smeli želeli, da bi jih gledali navzgor, ampak navzdol, medtem ko umivajo noge drugim. Tisti, ki želijo biti vzor drugim, morajo živeti po Jezusovem vzoru. Upoštevati moramo vse vidike Jezusovega življenja, tudi služenje drugim, globok osebni odnos z Očetom, skušnjave, preganjanje in tudi križ. Sicer smo zgolj oboževalci, ki ga opazujemo od daleč, ne pa njegovi učenci.

Prinašajmo dobro novico v svet. Naj bodo naša bratstva znamenja vere, upanja in ljubezni, prostori bleščeče velikodušnosti, ki bodo ponujali prostovoljno pomoč, prostori, ki bodo tako kot Jezusove odprte roke, sprejemali in objemali vsakogar, prostori globokega molitvenega duha in prostori preroške vizije naše krščanske in frančiškove poklicanosti.

Vse vas vabim, da osredinimo naš pogled na križ, ki je simbol ljubezni, žrtvujoče ljubezni, ki vzdrži do smrti in vstane v večno življenje, da bi mnogi lahko imeli večno življenje. To je Božja slava, to je naše upanje.

Vsem želim blagoslovljeno Veliki noč.

vaš brat in minister

Tibor Kauser,

CIOFS generalni minister

---

² Mt 20,28.